

anbringe en særlig Bro for den almindelige Færdsel.

Boffen: Da jeg var Ordfører for det Udvalg, der behandlede det ifjor vedtagne Lovforslag om denne Sag, finder jeg Anledning til at knytte nogle Bemærkninger til, hvad vi nu have hørt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Overmoes). Jeg giver ham for saa vidt Ret i, at vi paa et tidligere Standpunkt havde tænkt os dette Anlæg som medførende en større Udgift, end der ifjor blev stillet i Udfigt, saa at i sig selv vækker det ikke Overraskelse, at Anlægssummen nu er steget. Vi have her kun et nyt Exempel paa, at vi søres ind paa et Anlæg, der i Begyndelsen fremstillede som mindre kostbart, end Forretningen og Udførelsen virkelig viser. Dette er altid uheldigt, og er det ogsaa i dette Tilfælde, men netop her vækker det mindre Forundring, da vi have anet noget Saadant. Der er derimod et Punkt, som det ærede Medlem fremdrog, et Punkt, som vækker Forundring hos mig, idet jeg ikke har kunnet opfatte Anmærkningerne til Lovforslaget paa den Maade, som han har gjort. Han gaar nemlig ud fra, at den Skikkelse, hvori Broen nu tænkes udført efter den Overenskomst, der allerede er sluttet med Kompagniet Fives Lille, er en saadan, at Broen skulde bygges med de svagere Dimensioner, som forudsatte, at ingen øvre Kjørebane lagges derover. Dette fremgaar i alt Fald ikke tydeligt af Anmærkningerne til Lovforslaget, og hvis det er Tilfældet, have Anmærkningerne til Lovforslaget skjult Noget, som jeg beklager ikke tydeligt og klart er fremsat. Det var nemlig en Grund mere for Udvalget ifjor til at anbefale Sagens Vedtagelse, at den yderligere Forstærkning af Overbygningen, som var bragt i Forslag, for at Broen i Fremtiden kunde bære en øvre Kjørebane, i og for sig maatte betragtes som hensigtsmæssig til Styrkelse af Broens Soliditet. Det blev derfor i Betænkningen gjort gjældende af Udvalget, at den forøgede Beføstning var circa 50,000 Rb., og man forbeholdt sig, at et fremtidigt Anlæg af en øvre Kjørebane maatte blive Staten uvedkommende, idet en saadan Bane maatte betragtes som Fortsættelse af den almindelige Amtsvei og altsaa komme til at paahvile Amtsrepartitionsfonden, medens man fandt, at der var Grund til at paalægge Statskassen at bære den forøgede Udgift ved Broens Forstærkelse saaledes, at den kunde bære en Kjørebane, fordi man i og for sig lagde Vægt paa, at Konstruktionen af Broen blev saa meget stærkere, at Broen i sig selv vilde være tjent dermed. Jeg maa nu indrømme, at jeg har forstaaet det nuværende Lovforslags Anmærkninger saaledes, at man ikke ønsker at opgive Noget med Hensyn til Broens Soliditet, hvad man under ingen Omstændigheder kan tilraade, og som gaende ud paa, at man fremdeles vil beholde den samme solidere og stærkere

Konstruktion, som var paataent under Forudsætning af, at den øvre Kjørebane i Fremtiden skulde tilføies. Dersom dette imidlertid ikke er Tilfældet, hvad det ærede Medlem antager, saa er det ganske vist at de 50,000 Rb. Forøgelse ubetinget maa komme i Regning med foruden de 112,000 Rb., men dette indeholder atter for mig en Grund til at antage, at denne Forudsætning ikke er rigtig; da disse 50,000 Rb. ikke ere fraregneede, maa der gaas ud fra, at Forøgelsen kun er fra 800,000 Rb. til 912,000 Rb., og jeg slutter derfor tilbage, at man vil, at Broen skal have samme Soliditet, som forudsat i Lovforslaget ifjor. At Summen 800,000 Rb. er forøget til 870,000 Rb., maa jeg anse for at være — om jeg tør udtrykke mig saaledes — en Beilen til Thingets Belivlie overfor dette Lovforslag, idet det jo ved en nøiere Betragtning deraf naturligvis strax vil fremgaa, at de 70,000 Rb. albeles ikke kunne komme i Betragtning, da de slet ikke ere bevilgede. Naar derimod det ærede Medlem fraraadede at gaa ind paa Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, fraraader at lade den øvre Kjørebane falde bort, saa kan jeg ikke ganske slutte mig til hans Raad i denne Henseende. Allerede ifjor var Udvalget noget betænkeligt ved at gaa ind paa Bygningen af en øvre Kjørebane, fordi man maatte forudsæ, at dette, som Udvalget siger, vilde forøge Broens Vindfang paa et Sted, hvor den allerede er stærkt udsat. Naar det lader sig gjøre at føre Færdselen over den almindelige Jernbanebro uden at have nogen øvre Kjørebane, tror jeg ogsaa, at afskillige Hensyn kunne tale derfor. For det Første ville vi derved spare for Amtsrepartitionsfonden den Udgift, som den øvre Kjørebans Anlæg i sin Tid vilde medføre. Vel ere vi ikke satte til at varetage vedkommende Amters Løv; men kunne vi gjøre det uden Skade for os selv, er det jo et Hensyn, som bør tages. Ogsaa andre Hensyn gjøre det desuden tilraadeligt, og da navnlig den Omstændighed, at vore Feste paa Landet just ikke ville finde det synderligt hyggeligt at føre over et nedenunder favende Jernbanetog, hvad der saaledes let kunde foranledige afskillige Ulykkestilfælde. Paa andre Steder, hvor man er mere vant til den Slags Færdsel og Lummel, gaar det bedre an, men det er ikke uden Betænkning at indlade sig paa Saadant i en Egn, hvor det er almindelige Landboheste, der mest komme til at færdes. Den Ulempe, at Færdselen paa den almindelige Kjørevei maa standses i de Diebliske eller Minuter, da Togene gaa igjennem, kan ikke blive afgjørende. Altsaa i dette Punkt tror jeg, at vi bør støtte Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, hvad der ogsaa for saa vidt er i Overensstemmelse med det, vi vedtog ifjor, da der dog ikke bevilgedes nogen øvre Kjørebane. — Der er imidlertid endnu nogle andre Punkter, som udtræve, at denne Sag maa underkastes nye Overveelse. Jeg skal i dette Dieblik se ganske bort fra, hvor vidt der har været